

Hatvanegyedik fejezet - Speciális bizonyágtétel a politikáról

Iskoláink tanáraihoz és vezetőihez {FE 475}

Akikre rábízták intézményeinket és iskoláinkat gondosan őrizték lelküket, nehogy szavaikkal és nézeteikkel hamis tévutakra vezessék a diákokat. Akik gyülekezeteinkben és iskoláinkban a Bibliát tanítják, nem tehetik azt, hogy egységre jutva kinyilvánítsák politikusként vagy egyes politikai intézkedésekkel szembeni vagy melletti előítéleteiket, mivel ezzel másokban nyugtalanságot támasztanak és hallgatóikat arra készítik, hogy mindegyik álljon ki kedvenc elmélete mellett. A jelenvaló igazságot (v.ö: 2Pt 1:12) vallók között vannak egyesek, akik annyira felzaklatják magukat, hogy kimondják nézeteiket és azt, hogy politikai vonatkozásban merre hajlanak, így aztán megoszlást támasztanak az egyházban. {FE 475.1}

Az Úr azt szeretné, hogy népe ne foglalkozzon politikai kérdésekkel. E témákat illetően a csend ékesszólás. Krisztus felszólítja követőit, hogy a tiszta evangéliumi elvek alapján jussanak egységre, amelyeket érthetően Isten Igéjében találhatnak. Nem szavazhatunk biztonsággal politikai pártokra, mivel nem tudjuk kikre szavazunk. Nem vehetünk biztonsággal részt politikai tervekben. Nem munkálkodhatunk azért, hogy olyan emberek kedvében járjunk, akik befolyásukat a vallás szabadság elnyomására használják és elnyomó intézkedéseket léptetnek életbe embertársaikat arra készítve vagy kényszerítve, hogy a vasárnapot nyugalomnapként tartsák meg. A hét első napja nem olyan nap, amelyet tiszteletben kell tartani. Ez a hamis nyugalomnap és az Úr családjának tagjai nem működhetnek együtt olyanokkal, akik ezt a napot felmagasztalják, Isten törvényét pedig a nyugalomnap megtaposásával megsértik. Isten népe nem szavazhat arra, hogy ilyen emberek kerüljenek hivatali tisztségekbe, mivel amikor ezt teszik, akkor bűneik részeseivé lesznek, amelyet hivatali időszakuk alatt követnek el. {FE 475.2}

Nem szabad elveinket illetően megalkudni azzal, hogy engedünk olyan véleményeknek és előítéleteknek, amelyeket Isten parancsolat-tartó népéhez való csatlakozásunk előtt vallhattunk. Beálltunk az Úr seregébe és nem harcolhatunk többé az ellenség oldalán, hanem Krisztus oldalára álltunk, ahol összetartozó egységet alkothatunk nézetben, tettekben, lelkületben és bajtársi közösségben. Akik valóban keresztények, azok az igazi szőlőtő hajtásává válnak és ugyanolyan gyümölcsöt teremnek, mint a szőlőtő. Egyetértésben, keresztény testvériségben teszik dolgaikat. Nem tűznek ruhájukra politikai pártok jelvényeit, hanem Krisztusét. {FE 475.3}

Nos, akkor mit tegyünk? - Hagyjuk békén a politikai kérdéseket. „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? vagy mi köze hívőnek hitetlenhez?” (2Kor 6:14-15) Mi lehet közös a fenti felekben? Nem lehetnek szövetségben, nem lehetnek közösségben. A szövetség szó részeselet, társas viszonyt jelent. Isten a legerőteljesebb illusztrációkat alkalmazza annak bemutatására, hogy ne legyen szövetség világi felek és azok között, akik Krisztus igazságát keresik. Milyen szövetség lehet világosság és sötétség, igazság és gonoszság között? - A legkisebb sem. A világosság az igazságot érzékelteti, a sötétség, a tévelygést, a bűnt, a gonoszságot. A keresztények kijöttek a sötétségből a világosságba. Krisztust öltözték fel, az igazság és engedelmség jelképét viselik. Azon magasztos és szent elvek vezérlik őket, amelyeket Krisztus kifejezésre juttatott életében. A világot azonban a becstelenség és igazságtalanság elvei vezérlik. {FE 476.1}

„Annakokáért, mivelhogy ilyen szolgálatban vagyunk, amint a kegyelmet nyertük, nem csüggedünk el; Hanem lemondunk a szégyen takargatásáról, mint akik nem járunk ravaszágban, és nem is hamisítjuk meg az Isten igéjét, de a nyilvánvaló igazsággal kelletjük magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt. Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: Akikben e világ Istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe. Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért. Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, ő gyűjtött világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlatása végett.” (2Kor 4:1-6) Kétféle csoportot láthatunk itt és kiderül, hogy szövetség nem lehet közöttük. {FE 476.2}

Azokat az iskolai tanárokat vagy gyülekezeti tanítókat akik a politika iránti lelkesedésükkel válnak ki, késedelem nélkül fel kellene menteni munkájuk és felelősségük alól, mivel az Úr nem fog velük együttműködni. Nem arra való a tized, hogy bárkit is politikai kérdésekkel kapcsolatos szónoklataiért fizessünk.

Minden olyan közöttünk dolgozó tanár, lelkes vagy vezető, akiben vágy él arra, hogy szellőztesse politikai kérdésekkel kapcsolatos nézeteit az igazságba vetett hitre térjen, vagy adja fel munkáját. Befolyása, mint Isten munkatársa, aki lelkeket nyer Krisztusnak, beszéljen önmagáért, vagy el kell venni megbízását. Ha nem változik, akkor kárt fog tenni és csakis kárt. {FE 477.1}

Az Úr nevében mondom iskoláink tanárainak: A rátok bízott munkára fordítsak figyelmet. Nem arra hívtok el benneteket Isten, hogy politikával foglalkozzatok. „Ti mindnyájan testvérek vagytok,” – jelenti ki Krisztus – „és egyként kell Emmanuel herceg zászlaja alá állnotok. „Most pedig, óh Izráel! mit kíván az Úr, a te Istened tőled? Csak azt, hogy féljed az Urat, a te Istenedet; hogy minden ő útjain járj, és szeresd őt, és tiszteljed az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, és teljes lelkedből, Megtartván az Úrnak parancsolatait és rendelkezéseit, a melyeket én ma parancsolok néked, hogy jól legyen dolgod!” (5Móz 10:12-13) „Mert az Úr, a ti Istenetek, isteneknek Istene, és uraknak Ura; nagy, hatalmas és rettenetes Isten, aki nem személyválogató, sem ajándékot el nem fogad. Igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynak; szereti a jövevényt, adván néki kenyeret és ruházatot. Szeressétek azért a jövevényt; mert ti is jövevények voltatok Egyiptom földén. Az Urat, a te Istenedet féljed, őt tiszteljed, ő hozzá ragaszkodjál, és az ő nevére esküdjél. Ő a te dicséreted, és a te Istened” (5 Móz 10:17-21/a) {FE 477.2}

Az Úr nagy világosságot és kiváltságokat adott népének. „Lássátok, tanítóttalak titeket rendelésekre és végzésekre, amint megparancsolta nékem az Úr, az én Istenem, hogy azok szerint cselekedjétek azon a földön, amelybe bementek, hogy bírjátok azt. Megtartsátok azért és megcselekedjétek! Mert ez lesz a ti bölcsességetek és értelmetek a népek előtt, akik meghallják majd mind e rendeléseket, és ezt mondják: Bizony bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet! Mert melyik nagy nemzet az, amelyhez olyan közel volna az ő Istene, mint mi hozzánk az Úr, a mi Istenünk, valahányszor hozzá kiáltunk? És melyik nagy nemzet az, amelynek olyan rendelkezései és igazságos végzései volnának, mint ez az egész törvény, amelyet én ma adok elétek?! Csak vigyázz magadra, és őrizd jól a te lelkedet, hogy el ne felejtkezzél azokról, amelyeket láttak a te szemeid, és hogy el ne távozzanak a te szívedtől teljes életedben, hanem ismertesd meg azokat a te fiaddal és fiadnak fiaival.” (5Móz 4:5-9) {FE 478.1}

Mint nép, Jézus Krisztus zászlaja alá kell állnunk. Istennek úgy kell magunkat odaszentelnünk, mint jól megkülönböztethető, elkülönült és *különleges nép. Így szól hozzánk: „Hajtsátok ide füleiteket és jertek hozzám; hallgassatok, hogy éljen lelketek, és szerzek veletek örök szövetséget, Dávid iránt való változhatatlan kegyelmességem szerint. Íme, biznyságul adtam őt a népeknek, fejedelmül és parancsolóul népeknek.” (Ésa 55:3-4) „Igazság által leszel erős, ne gondold a nyomorral, mert nincsen mit féljed, és a rettegéssel, mert nem közeleg hozzád. És ha összegyűlvén összegyűlnek, ez nem én tőlem lesz! Aki ellened összegyűl, elesik általad... Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgálóinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr.” (Ésa 54:14-17) {FE 478.2}

Felkérem a tanításra kijelölt testvéreimet, hogy térjenek más útra. Hibás dolog részletekről, bármilyen politikai párthoz kötődni, velük vagy rájuk szavazni. Akik Isten munkatársaiként dolgoznak, mint oktatók vagy lelkesek bármilyen területen, azoknak nem lehetnek politikai szintéren semmilyen csatározásaik. Országuk, polgárságuk a mennyben van. Az Úr felszólítja őket, hogy legyenek elkülönült és különleges nép. Az Úr azt akarja, hogy ne legyen szakadás a hívők testében. Népének összhangra kell jutnia. Vajon e nép feladata, hogy a politikai világban ellenségeket szerezzen? – Nem, és nem. Úgy kell megállniuk, mint Krisztus országa polgárai, akik zászlót hordanak a következő felirattal: „Isten parancsolatai és Jézus hite.” Különleges munka és különleges üzenet terhét viszik. Személyes felelősségünk van, amiről a mennyei világ, az angyalok és az emberek előtt biznyságot kell tennünk. Isten nem arra hív bennünket, hogy a társadalomba történő elvegyüléssel növeljük befolyásunkat, azzal, hogy politikai kérdések nyomán csatlakozzunk emberekhez, hanem azzal, hogy az Ő nagy egész műve egyes képviselői legyünk, amelynek a feje Krisztus. Ő a mi Hercegünk és alattvalóiként kell végeznünk az Istentől ránk bízott munkát. {FE 478.3}

Rendkívül fontos, hogy az ifjúság megértse: Krisztus népének egyé kell válnia, mivel ezen egység köti az embereket Istenhez a szeretet aranykötelével és minden egyes tagot arra kötelez, hogy embertársáért dolgozzon. Üdvösségünk szerzője és parancsnokunk azért halt meg az emberi fajért, hogy az emberek egyé váljanak Vele és egymással. Az emberi család tagjaiként egyetlen hatalmas egésznek vagyunk egyes részei.

Egyetlen lélek sem lehet a többitől független. Isten családjában nem lehet pártviszály, mivel minden egyes tag jóléte az egész boldogságát jelenti. Ember és ember között nem épülhetnek válaszfalak. Krisztusnak, mint nagy központnak mindent egységbe kell rendeznie. {FE 479.1}

Krisztus a tanítónk, uralkodónk, erőnk, igazságunk. Benne nyerünk biztosítékot arra, hogy elkerüljük a szakadást előidéző utakat. A világban napirendben lévő kérdések ne legyenek beszédtemáink. Arra kell felszólítanunk a világot, hogy szemlélje a felemeltetett Megváltót, akin keresztül egymásnak és Istennek fontossá válunk. Krisztus arra neveli alattvalóit, hogy utánozzák példáját, erkölcsi tisztaságát, szelídségét, alázatát, jóságát, türelmét és szeretetét. Ily módon történik, hogy szívet és akaratot a szolgálatába tud állítani és az embert eszközévé teszi, akin keresztül Isten szeretete gazdagon áradhat mások áldására. Így tehát ne legyen nyoma se a viszálynak a hetednap adventisták között. Az Üdvözítő minden lelket hívogat: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.” (Mt 11_28-29) Aki Krisztus isteni jóakarátának tökéletességét a legjobban megközelíti, örömet szerez a mennyei angyalok között. Az Atya énekelve örvendezik miatta, hiszen nem a Mester lelkületével munkálkodik ez az ember, egységben Krisztussal, ahogyan Krisztus is egységben van az Atyával? {FE 479.2}

Rendszeresen megjelenő kiadványainkban nem dicsérhetjük befolyásos beosztásban lévő emberek munkáját és jellemét, amivel állandóan embereket tartunk példaképül más emberek elé. Azonban annak nincs határa, hogy Krisztust, a mi Üdvözítőnket emeljük fel. „Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre [jellemről-jellemre], úgy mint az Úrnak Lelkétől.” (2Kor. 3:18) Akik szeretik és szolgálják Istent, a világ világosságai legyenek, akik az erkölcsi sötétségben világítanak. Azonban az olyan helyeken, amelyek a legnagyobb világosságot kapták, ahol a legtöbbet hirdették az evangéliumot, vannak emberek – apák, anyák és gyermekek – akiket alulról való hatalom mozgat, hogy érdekeiket világi tervekkel és vállalkozásokkal kössék össze. {FE 480.1}

Nagy vakságban élnek az egyházak és az Úr ezt mondja népének: „Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek. Annakokáért menjetek ki közülük, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket, És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr.” (2Kor. 6:16-18) {FE 480.2}

Az Úr családjába való befogadás feltétele a világból való kijövetel, annak minden szennyező befolyásával való szakítás. Isten népe a bálványimádás semmilyen formájához nem kapcsolódhat. Magas mércét kell elérnie. Meg kell látszódnia, hogy mások vagyunk, mint a világ és ekkor Isten így szól: „Magamhoz fogadlak benneteket, mint királyi családtagjait, mint a mennyei Király gyermekeit.” Mint az igazságban hívők, el kell különülnünk a bűntől és a bűnösöktől. Mennyei az állampolgárságunk. {FE 481.1}

Jobban rá kell ébredjünk Isten számunkra tett ígéreteinek értékére és nagyobb becsben kell tartanunk azt a tisztességet, amit nekünk adott. Isten nem adhat nagyobb megbecsülést halandóknak, mint azt, hogy családjába örökösen fogadja őket és megadja azt a kiváltságot, hogy Őt Atyának szólíthatják. Nem jelent semmilyen lealacsonyodást Isten gyermekeivé válni. „Ezért hadd ismerje meg népem az én nevemet, ama napon!” - jelenti ki az Úr - „Hogy én vagyok, aki mondom: Íme, itt vagyok! - Az Úr Isten, a mindenható uralkodik - „Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened! Halld őrállóidat! felemelik szavukat, ujjonganak egyetemben, mert szemtől-szembe látják, hogy mint hozza vissza Siont az Úr!” (Ésa 52:6-8) {FE 481.2}

Miért kapnak oly nagy figyelmet emberek, miközben oly kevésbé próbálják az örök Isten gondolatait elérni. Miért van az, hogy akik igényt formálnak arra, hogy a mennyei Király gyermekei legyenek, a világ dolgai kötik őket le. Isten magasztaljuk. Isten szavát dicsőítsük. Ne felejtjük, hogy a földi királyságok, nemzetek, uralkodók, államférfiak, tanácsadók, nagy hadseregek és a világ ragyogása és dicsősége annyi, mint a porszem, ha mérlegre tesszük őket. Isten minden nemzetet elszámoltat. Minden királyság megaláztatik. Az emberi tekintély semmivé válik. Krisztus a világ Királya és országának kell felmagasztaltatni. {FE 481.3}

Az Úr azt kívánja, hogy mindaz, aki ezen utolsó napok üzenetét viszi értse meg, hogy nagy különbség van azok között, akik hitvallók, vagyis az igének nem cselekvői, és Isten gyermekei között, akiket az igazság megszentel, akiknek szeretet által munkálkodó hitük van, amely megtisztítja a lelket. Az Úr szól azokról, akik vallják, hogy hisznek a jelen idők igazságában, de semmi következetlenséget nem látnak a politikában való részvételükben, abban, hogy elvegyülnek ezen utolsó napok vitatkozó és versengő elemeivel, ahogyan a körülmételek elegyedtek a körülméletlenekkel. Ő kijelenti, hogy megkülönböztetés nélkül mindkét osztályt elpusztítja. Olyan munkát végeznek, amelyre Isten nem kérte őket. Gyalázatot hoznak Istenre a pártoskodó lelkület és viszálykodás miatt és mindkét osztályt kárhozhatni fogja. {FE 482.1}

Feltehetjük a kérdést: legyen-e akármilyen szövetségünk a világgal? Az Úr Igéje legyen a vezetőnk. Pogányokkal és hitetlenekkel való bármilyen kapcsolatot, amely egységbe hoz bennünket velük, az Ige megtiltja. Ki kell jönnünk közülük és el kell különülnünk. Semmilyen esetben sem kapcsolódhatunk velük terveikben vagy munkájukban. Azonban nem élhetünk a világtól elkülönült életet. A világiakért, ami rajtunk áll, mindent jót meg kell tennünk. Krisztus erre nekünk példát mutatott. Amikor meghívták, hogy vámszedőkkel és bűnösökkel együtt egyen, nem utasította el, mivel semmilyen más módon, csak a közjük elegyedéssel érthette el ezt az osztályt. Azonban minden alkalommal, szavaival és befolyásával hatott rájuk. Olyan beszélgetéseket kezdeményezett, amelyek örök érdekeket tártak gondolkozásuk homlokterébe. Ez a Tanító parancsolja nekünk: „Úgy fényljk a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5:16) A mértékletességi témát illetően, tétovázás nélkül foglaljatok állást. Legyetek sziklaszilárdak. Ne legyetek mások bűnének részesei. Üzleti dolgokban a tisztességtelen cselekedetet, akár hívó, akár nem hívóról van szó, szóvá kell tenni és elítélni. Ha nincs bizonyíték a megjobbulásra, akkor hagyjátok ott és különüljtek el. {FE 482.2}

Nagy szőlőskert vár megművelésre, azonban mialatt a keresztényeknek a hitetlenek között kell munkálkodni, nem hasonlíthatnak a világiakra. Nem tölthetik idejüket a politikáról való társalgással, vagy azzal, hogy politikusként viselkedjenek, mivel ha ezt teszik, az ellenség máris ott van és viszályt szít. A lelkeszi szolgálatban lévőkől, akik politikusként akarnak fellépni, el kell venni a megbízatásukat, mivel ezt a munkát Isten nem adta a népe között dolgozók között sem magas sem alacsony beosztásban lévőknek. Isten felszólít mindenkit, aki tantételeket tanít és hirdet, hogy határozott hangot adjon a kürtnek (v.ö: 1Kor 14:8). Mindaz, aki Krisztust befogadta, lelkészek és tagok, keljenek fel és világosodjanak (v.ö: Ésa 60:1), mivel nagy veszély van közvetlenül előttünk. Sátán folyamatosan a föld hatalmait szítja. Zűrzavar van mindenütt a világban. Isten felszólítja népét, hogy tartsák magasra a harmadik angyal üzenetét. Ne emberekén keresztül járuljunk Krisztushoz, hanem Krisztuson keresztül kell megértenünk az Általa, számunkra adott, másokért végzendő munkát. {FE 483.1}

Isten hívja a népét és ezt mondja: „menjete ki közülük, és szakadjatok el.” Azt kéri, viszonzózzák a Tőle kapott szeretetet és mutassák ki parancsolatai iránti készséges engedelmisséggel. Gyermekei különüljenek el a politikától és a hitetlenekkel való bármilyen szövetségtől. Ne kössék össze érdekeiket világi érdekekkel. Isten ezt mondja: „Adjátok bizonyosságát hűségeteknek azzal, hogy választott örökségemként álltok meg, olyan népként, amely jócselekedetekre igyekvő”. (v.ö: Tit2:14) Ne vállaljatok részt semmilyen politikai viszályban. Szakadjatok el a világtól és tartózkodjatok attól, hogy a gyülekezetbe vagy az iskolába olyan elgondolásokat hozzatok, amelyek vitákhoz vagy rendzavaráshoz vezet. A széthúzás olyan erkölcsi méreg, amely önző emberek által jut be a szervezetbe. Isten azt akarja, hogy szolgálóinak legyen tiszta látása, igaz és nemes méltósága, hogy befolyásuk az igazság hatalmát tudja bemutatni. A keresztény élet ne ötletszerű, érzelmi élet legyen. Az igazi keresztény befolyás, amelyet az Isten által kijelölt munka elvégzése érdekében fejtenek ki, értékes becses erő és eszköz és ezt nem szabad politikával összekapcsolni, vagy hitetlenekkel való szövetségbe kötni. Isten legyen a fő vonzóerő. Minden olyan szív, amelyet a Szent Lélek mozgat elégedett Istennel. {FE 483.2}

Isten felszólítja iskoláink tanárait, hogy ne tanulmányozzanak politikai kérdéseket. Vigyétek Isten ismeretét iskoláinkba. A figyelmeteket felhívhatják a világ szerint bölcs emberek, akik nem elég bölcs ahhoz, hogy megértsék, mit mondanak az Írások Isten országa törvényeit illetően, de forduljatok el tőlük és Istenhez térjete, aki minden bölcsesség forrása. Keressétek először Isten országát és az Ő igazságát. Ez legyen számotokra a dolgok summája. Törekedjete buzdón megismerni Azt, Akit helyesen ismerni örök élet. Krisztus és igazsága a lélek üdvössége. Tanítsátok meg a kisgyermeket, mit jelent az engedelmisség és alázatosság.

Iskoláinkban nem szabad első helyre tenni a természettudományokat, az irodalmat, a festészetet, a zenét és mindazon tudományt és műveltséget, amelyet a világ taníthat. Kerüljön első helyre Annak ismerete, Akiben az örök élet összpontosul. Ültessétek el a diákok szívébe azt, ami széppé teszi a jellemet és alkalmassá teszi arra a lelket, a Szentlélek megszentelése által, hogy a világ által valaha ismert legnagyobb Tanítótól vegyen leckéket. Így válnak a diákok alkalmassá Isten országa örökségére. -- 1899 június 16 {FE 484.1}

{FE 484}